

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-84/11

Priština,
26. avgust 2011. godine

U postupku

Ž.B.

Podnositelj zahteva/Podnositelj žalbe

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova sastavljeno od predsedavajućeg sudije Antoinette Lepeltier-Durel, sudija Anne Kerber i Sylejman Nuredini, u žalbi na odluku KPCC/D/A/98/2010 Komisije Kosovske Agencije za imovinu (spisi predmeta upisan u KAI pod brojevima KPA28015, KPA28016, KPA28017, KPA28018, KPA28019 i KPA28020), od dana 7. decembra 2010. godine, nakon zasedanja održanog 2.6 avgusta 2011. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Žalba Ž.B. je odbijena ka neosnovana.
- 2- Odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/98/2010, od dana 7. decembra 2010. godine, u delu koji se odnosi na predmete upisano pod brojevima KPA28015, KPA28016, KPA28017, KPA28018, KPA28019 i KPA28020, je potvrđena.

3- Podnositac će snositi troškove postupka određene u iznosu od 330 evra (trista trideset), te će isti biti plaćeni Kosovskom budžetu u roku od 90 (petnaest) dana od dana prijema presude ili putem prinudnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 23. februara 2007. godine, Ž.B., u svojstvu člana domaćinstva u ime njenog svekra, je podnela osam zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), u kojima je tražila da se prizna kao vlasnik različitih parcela stečenih nasleđem i potraživala je ponovni posed. Ona je objasnila da su ove parcele pripadale njenom pokojnom svekru, S.B.. One je navela da je imovina zauzeta nakon što je njena porodica isterana sredinom juna 1999. godine.

U podršci zahtevu ona je dostavila KAI sledeća dokumenta:

- Njen izvod iz matične knjige venčanih od dana 26. avgusta 1977. godine, koji pokazuje da se ona sklopila brak sa R.B., sinom S.B., dana 20. juna 1960. godine;
- Posedovni list br. 64 izdat od strane republike Srbije, Opština Istok, Katastarska opština Banjska Krnjina, od dana 8. februara 2007. godine.

Posedovni list br. 64 pokazuje da je S.B. bio vlasnik sledećih parcela u zahtevu:

Broj žalbe i KAI spisa predmeta	Podaci u vezi parcele u predmetu
GSK-KPA-A-84/11 (KPA28015)	Parcela br. 139, na mestu zvanom "Bresja", Banjska Krnjina, Istok, komercijalna bez zgrade, njiva 7 klase u površini od 55 ar i 35 m ²
GSK-KPA-A-85/11 (KPA28016)	Parcela br. 141, na mestu zvanom "Bresja", Banjska Krnjina, Istok, komercijalna bez zgrade, njiva 7 klase u površini od 32 ar i 65 m ²
GSK-KPA-A-86/11 (KPA28017)	Parcela br. 231, na mestu zvanom "Bresja", Banjska Krnjina, Istok, komercijalna bez zgrade, njiva 3 klase u 1 ar i 85 m ²
GSK-KPA-A-87/11 (KPA28018)	Parcela br. 361/1, na mestu zvanom "Nikolin Grob", Banjska Krnjina, Istok, komercijalna bez zgrade, njiva 5 klase u površini od 76 ar i 2 m ² zajedno sa njivom 6 klase u površini od 98 ar i 93 m ²
GSK-KPA-A-88/11 (KPA28019)	Parcela br. 361/2, na mestu zvanom "Nikolin Grob", Banjska Krnjina, Istok, komercijalna bez zgrade, pašnjak 6 klase u površini od 73 ar i 88 m ²
GSK-KPA-A-89/11	Parcela br. 362, na mestu zvanom "Nikolin Grob", Banjska

(KPA28020)	Krnjina, Istok, komercijalna bez zgrade, šuma 3 klase u površini od 1 h 87 ar i 30 m ²
------------	---

U daljem postupku podnositelj zahteva je takođe dostavio izvod iz matične knjige umrlih izdat od strane Republike Srbije za Opštinu Istok od dana 23. novembra 2007, koji pokazuje da je N.B., supruga S.B., preminula 2. januara 1998. godine.

Dana 17. oktobra 2007. godine (KPA28015-KPA28019) i 29. februara 2008. godine (KPA 28020), ekipa za obaveštenje KAI je otišla na mestu na kome se navodno nalazila imovina u predmetu te je postavila znak koji pokazuje da je imovina predmet zahteva te da zainteresovane strane trebaju podneti odgovor u roku od 30 dana. Celokupna imovina nije bila zauzeta.

Dostavljen posedovni list br. 64 kao i izvod iz matične knjige podnosioca zahteva su verifikovani.

KAI je zatražila od podnosioca zahteva da dostavi ovlašćenja mogućih naslednika i dokumenta kako bi dokazala njenu porodičnu vezu sa S.B.. KAI je takođe želela znati da li se pokrenuo ostavinski postupak nakon smrti S.B.. Podnositelj zahteva se složio da dostavi ovlašćenja i izvode koji potvrđuje njen identitet ali je dva puta propustila dati vremenski rok od 30 dana. U daljem postupku, kći podnosioca zahteva je objasnila da nije bilo izvoda iz matične knjige S.B. jer je svekrva podnosioca zahteva preminula 1999. godine (pošto srt nije upisana, ona je navela, stoga nema izvoda iz matične knjige umrlih) te i never podnosioca zahteva, M.B., koji je živeo u Sloveniji, nije dostavio ovlašćenje koje je podnositelj zahteva tražio od njega.

Dana 7. decembra 2010. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) odlukom KPCC/D/A/98/2010 je odbila zahteve. Pod brojem 24 odluke, Komisija je navela da podnositelj zahteva nije dostavio izvod iz matične knjige umrlih njenog svekra, te stoga njegova smrt nije dokazana. Komisija je našla da podnositelj zahteva ne spada u člana domaćinstva nosioca imovinskog prava. Pošto podnositelj zahteva nije bio u stanju da dostavi ovlašćenje od strane člana domaćinstva nosioca imovinskog prava, već samo izvod iz matične knjige umrlih njene svekrve te je navela da je njen never odbio da joj da ovlašćenje, KKAI je izjavila da podnositelj zahteva nije dokazao svoje pravo da podnese zahtev u ime nosioca imovinskog prava (odeljak 5.2 UNMIK AN 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079).

Dana 11. maja 2011. godine, odluka je uručena podnosiocu zahteva. Dana 7. juna 2011. godine, podnositac zahteva (u daljem tekstu: podnositac žalbe) je uložio Vrhovnom суду šest identičnih žalbi, svaka od njih za poseban zahtev.

Žalbe su formulisane upravo kao žalbe u paralelnim predmetima koji su bili slučaj i predmetu GSK-A-52/11. U ovim predmetima, posedovni list br. 80 pokazuje da su parcele bile u vlasništvu (pokojne) svekrve i never podnosioca žalbe. U predmetima koji su predmet razmatranja, međutim, parcele nisu navedene u posedovnom listu br. 80, već, kao što je gore navedeno, u posedovnom listu 64. podnositac žalbe (ili njen pravni savetnik), međutim, su očigledno propustili ovu razliku te je njen obrazloženje bilo isto kao u paralelnim predmetima. Podnositac žalbe je naveo sledeće:

Podnositac žalbe je zatražio da Vrhovni sud treba dati njenoj čerci, L.J., pravo poseda nad imovinom upisanom na ime N.B. (svekrve podnosioca žalbe) koja se nalazi u katastarskoj opštini Belica.

Podnositac žalbe je objasnio da je njen svekar, S.B., preminuo 30. maja 1964. godine. Ona je dalje objasnila da je njen suprug, R.B., preminuo 17. januara 1996. godine u Velikom Gradištu te da je njena svekra preminula 2. januara 1998. godine u Istoku.

Podnositac žalbe se odnosio na različite dokumente koji su podneti u paralelnom predmetu. Sud je razmotrio ove dokaze, iako su trebali da budu podneti u ovom predmetu takođe. To su sledeći dokumenti:

- Izvod iz matične knjige umrlih od dana 4 maja 2011. godine, od strane Republike Srbije, Opštine Istok, koji potvrđuje da je S.B. preminuo dana 30 maja 1964. godine u 12:00 časova, u Belici,
- Izvod iz matične knjige umrlih od dana 24. januara 1996. godine, izdat od strane Savezne Republike Jugoslavije, Opština Veliko Gradište, koji potvrđuje da je R.B. preminuo 17. januara 1996. godine i
- Izvod iz matične knjige umrlih izdat dana 23. novembra 2007. godine od strane Republike Srbije, opštine istok, koji potvrđuje da je N.B. preminula dana 2. januara 1998. godine.

U njenoj žalbi, ona je dalje izjavila da bi ona sada podnela zahtev ne u njeno ime ili u ime njenog svekra, već u ime njene kći, L.J., rođenje B., koja je navodno bila pravni naslednik njene babe, N.B.. Podnositac žalbe je naveo, bez daljeg objašnjenja, da njena kći nije bila u stanju da lično podnese zahtev u vreme kada je zahtev trebao biti podnet.

U paralelnom predmetu GSK-A-52/11 podnositac žalbe je dostavio sudu izvod iz matične knjige venčanih njene kći kao i punomoćje L.J. koje ovlašćuje podnosioca žalbe da podnese zahtev u njeno ime u vezi osam zahteva koji su predmet ove odluke. Brojevi ovih predmeta (KPA27996, KPA27999, KPA28001, KPA28009, KPA28010, KPA28012, KPA28013, KPA28014) su izričito navedeni. U njenoj žalbi, i predmetu koji će se rešiti, podnositac žalbe se poziva na ova dokumenta.

Vrhovni sud je spojio zahteve.

Pravno obrazloženje:

Žalba je dozvoljena. Ista je uložena unutar vremenskog roka od 30 dana predviđenih u odeljku 12.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana. Zahtevi ne spadaju u jurisdikciju KKAI.

Na osnovu odeljka 3.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnositac zahteva ima prvo da zatraži od Komisije ponovni posed imovine ako podnositac zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo nad nepokretnom imovinom već i ako on ili ona trenutno nije u mogućnosti da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti direktno vezanih ili koje proizlaze iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U ovom predmetu, međutim, podnositac zahteva nije dokazao da su ona li njena kći sprečene da uživaju svojinsko pravo u zahtevu zbog oružanog sukoba iz 1998/1999. godine. Uzimajući u obzir razloge podnosioca žalbe u njenom zahtevu i njenom upućenju u

paralelnim predmetima, sud je odlučio na osnovu svih dostavljenih činjenica u zahtevima podnosioca žalbe. Predstavljene činjenice, međutim, navode da je navodni gubitak podnosioca zahteva spor vezan ostavštinu svekra podnosioca zahteva, S.B..

S.B. je preminuo 1964 godine. Osam parcela koje su predmet u paralelnom predmetu, međutim, nađeno je da nisu upisane na ime njegove žene, svekrve žalioca niti pod imenom odoje dece, već samo na ime svekrve podnosioca žalbe i njenog devera. S toga, gubitak parcele supruga podnosioca zahteva kao i njen gubitak nisu rezultat oružanog sukoba na Kosovu, već iz činjenice da suprug podnosioca zahteva nije uzet u obzir tokom deobe parcela u predmetu nakon smrti svekra žalioca.

Iz ovoga sud zaključuje, da se spor takođe odnosi na spornih šest parcela u predmetu. Ovaj zaključak je podržan činjenicom da je never žalioca odbio da joj da punomoće. Ovo prikazuje da se porodica ne slaže sa radnjom u vezi parcela u sporu te predlaže zasnivanje ostavinskog postupka. Na kraju, činjenica da parcele u predmetu nisu bile zauzete takođe indicira da navodni gubitak imovine nije rezultat oružanog sukoba koji se dogodio 1998/1999. godine.

Isto obrazloženje se odnosi na čerku podnosioca žalbe i njeno navodno nasledstvo imovine N.B. (njene babe i svekrve podnosioca zahteva). Iz predstavljenih činjenica se zaključiće da je navodna nemogućnost uživanja predmetnog svojinskog prava nije vezana za oružani konflikt koji se dogodio na Kosovu, već ostaviski spor između porodice.

KKAI, međutim, ne treba rešavati slične ostavinske sporove.

Pošto zahtev ne spada u nadležnost KKAJ, Sud treba odlučiti da li se fundamentalna izmena zahteva (ovde: zamena navodnog imovinskog prava kao i izmena navodnog nosioca imovinskog prava) se može valjano izvršiti u predmetima u kojima je obavljena ova izmena (a) nakon završnog roka za podnošenje zahteva predviđen odeljkom 8 UNMIK Administrativnog naređenja zamenjenim Zakonom 03/L-079 i (b) jedino u drugostepenom postupku.

Takođe je očigledno da se punomoćje čerke podnosioca žalbe ne odnosi na šest predmeta u ovoj žalbi već u osam predmeta u paralelnom predmetu.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzetci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosova o Ujedinjenju sudskeh taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarifa sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti između € 50.000: € 300 (€ 50 + 0,5% of € 50.000).

-

Ove sudske takse će snositi žalilac pošto je izgubio slučaj. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje novčanih kazni za lice sa boravkom ili prebivalištem u inostranstvu ne može biti kraći od 30 dana niti duži od 90 dana. Vrhovni sud odlučuje da, u konkretnom slučaju, žalilac treba platiti sudske takse u roku od 90 dana od dana prijema presude. Član 47.3 predviđa da u slučaju da stranka ne plati kaznu u određenom vremenskom roku, stranka će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne plati kaznu u određenom vremenskom roku, sprovešće se prisilno izvršenje.

Pravni savet

Prema članu 13.6 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-79, ova presuda je završna i važna te se ne može osporiti putem redovnih ili neredovnih lekova.

Podpisano od strane: Antoinette Lepeltier-Durel, EULEX Predsedavajući sudija

Podpisano od strane: Anne Kerber, EULEX sudija

Podpisano od strane: Sylejman Nuredini, sudija

Podpisano od strane: Urs Nufer, EULEX registrar